

Asociace bezpečná škola

Newsletter 1/2020

Pravidelný čtvrtletník pro členy asociace - coronavirový speciál

Datum: 1. listopadu 2020

Slovo prezidenta asociace

Vážení čtenáři

Od března letošního roku se svět změnil. Napříč planetou se skloňuje slovo „covid“ a řada jistot se změnila v nejistoty. To platí ve školství a bezpečnosti více než jinde. Opatření ve školství zasáhla celou společnost a děti jsou tím nejcennějším co má společnost opečovávat a chránit.

Účelem tohoto vydání není hledání pravdy o covidu, názory jsou natolik polarizované a mnohá tvrzení natolik postižena emocemi, že je obtížné pro posluchače nebo čtenáře najít rovnováhu a použít zdravý selský rozum.

Nechceme v tomto vydání dále přizívat názorovou zákopovou válku, kde se bojující strany nepohnou ani o metr. Přinášíme názory, které vůbec nekomentujeme, nevyjadřujeme souhlas či nesouhlas a jen potvrzují složitost současné situace. Dále přidáváme zajímavé příspěvky, které se k bezpečnosti nás všech vztahují.

Redakční tým ocení, pokud budete na názory reagovat a napíšete nám váš pohled. Emailový kontakt je uveden níže.

Ing. Libor Sladký
Prezident Asociace bezpečná škola

Obsah čísla 1/2020

Doba (po)coronavirová	1
Chování dětí a mládeže	2
Veletrh For Arch 2020	2
Agrese v současné situaci	3
Dary členů Asociace	4
Dvě zajímavé publikace	6
Bezpečného chování online	6
Změna chování škol	7

Vydavatel:

Asociace bezpečná škola, z.s.
Hory 106, Karlovy Vary 360 01
+420 353 235 712
info@asociacebezpečnaskola.cz
www.asociacebezpečnaskola.cz

Články jsou vydány v původní, nezměněné podobě od jednotlivých autorů.

Doba (po)coronavirová a bezpečnost ve škole

Naše děti tráví od svých šesti do osmnácti let třetinu dne ve škole. Jak máme ochráněnou a nastavenou bezpečnost našich dětí po celou jednu třetinu dne, kdy s nimi jako rodiče nejsme? Jak ovlivní bezpečnost dětí současná pandemická situace?

Vnímá Asociace bezpečná škola nějaké hrozby navázané na současnou pandemickou situaci?

Nechci abychom působili za negativisty, nebo nějaké posly špatných zpráv. Již před propuknutím pandemie jsme začali při nastavování bezpečnostní prevence ve školských zařízeních oddělovat situační (myšleno emoční) agresi od plánované (ozbrojený útočník) a více jsme se začali soustředit na agresi, kterou s sebou do školy mohou vnést žáci nebo jejich rodiče.

Jak to souvisí se současnou situací?

Vysvětlím. Před propuknutím pandemie jsme dělali anketu, na kterou odpovědělo téměř 600 škol napříč Českou republikou k otázkám bezpečnosti a nastavení bezpečnosti. Poměrně vysoké procento škol v ní odpovědělo, že se setkalo s verbální a některé i fyzickou agresí žáků a rodičů. V září se vrátilo do škol děti u kterých je v důsledku pandemie disproporce v potřebných vědomostech. Učitelé pracují s dětmi, které nebyly půl roku ve škole a měly k učení doma s rodiči různý přístup a různé možnosti. Takže

se liší vědomostně a také chováním. A než se školy stačily adaptovat, je tu další uzavření škol a distanční výuka. To vše vnáší do škol stresující prostředí pro všechny zúčastněné strany a vztahové napětí.

Myslíme si, že může vrůst procento verbální či fyzické agrese od žáků, rodičů, a nakonec i učitelů, kteří jsou ve velmi složité situaci. Máme zmapovány případy vypjatých diskusí, zda rouška u mého dítěte ve škole ano či ne, zda měření teploty není zásah do práv jedince a některá další a nová diskusní témata.

Přinášíte nějaká řešení?

V řadě školských zařízení, a to vyplývá i ze zmíněné ankety, není jasná právní a přesná delegace rolí a postup v případě mimořádných událostí. Zaměstnanci ví přesně co mají udělat v případě požáru, ale situaci rodiče, který přichází do školy našťvaný řešit problém svého dítěte řeší intuitivně. Už jenom tím, že rodič může často do školy přijít kdykoliv, bez problémů se dostane kamkoliv, zvyšuje škola riziko nevládnutí krizové situace. Aby se nekřičelo na chodbě, vezme učitel(ka) rozčileného rodiče do kabinetu kde jsou sami a problém je na světě. Máme – například – pro školy připraveny pro tyto situace jasné plány postupů. Jen se musí dodržovat.

A z hlediska samotného koronaviru?

Tady bych odkázal na naše stránky. Ve spolupráci se školami jsme například připravili infografiku pro bezpečné chování lidí ve škole. Měla velký ohlas. Zapůjčili jsme a také darovali termokamery a máme pro školy zpracovanou směrnici, která respektuje zákonné požadavky včetně GDPR. V symbióze s Ministerstvem vnitra, Odborem prevence kriminality máme připravený seminář na téma „Agrese rodičů a dětí ve školském prostředí“, uvidíme, jak se bude vyvíjet situace. Zda bude seminář možný uspořádat klasickou formou, nebo jej přeneseme na virtuální platformu. Seminář měl proběhnout ve dvou termínech, žel oba byly v důsledku pandemické situace zrušeny.

Chování dětí a mládeže - zvyšující se agrese

V době „covidové“ by se nemělo zapomínat i na ostatní hrozby a nebezpečí. To, co známe jen z amerických filmů, se nám pomaličku a plouživě začíná vkrádat i do našich škol, obchodních center, volných prostranství.

Možná i díky Covid-19 to odsouváme (celá společnost) trochu na vedlejší kolej. Rodiče si myslí, že to za ně má řešit a jejich děti „vychovávat škola“ a to zcela mylně, škola díky všem novým opatřením a hlídání procesů na denní bázi podle mě nemá už dostatek času a možností sledovat vývoj tohoto fenoménu, ať už v podobě šikany, fyzického násilí, prodeji drog atp. V některých rodinách kvůli sociální distanci a uzavírání se díky pandemii vzrůstá domácí násilí, a samotní postižení, což mohou být nejen naše děti a mládež to z obavy nikomu neřekají a nehlásí.

Příklady pro děti a mládež na sociálních sítích jak se chovat, jak překonat nějakou výzvu, udělat „prank“, jsou statisíce až miliony. Kromě toho, že se na youtube a jiných sítích objevují videa, jak přespát v obchodním domě, jízda na skateboardu, kde se poškodí zařízení, auta nakupujících či nedej bože dojde k dopravní nehodě. Natáčejí se videa, kde se provokuje ostraha, nájemci a obtěžují se nakupující a i jednotlivé „bitky“ a to buď v OC nebo na veřejných prostranstvích.

Pokud se s tím komplexně v ČR nezačne v rámci prevence kriminality více pracovat a nepodaří se nám ve společnosti zapojit rodiče, instituce, brzy si vyrobíme velký problém.

Jaromír Průša
Předseda Asis International pro ČR a SK

Veletrh For Arch 2020 z pohledu MV ČR

Žijeme v době covidové, kdy se snažíme naše seniory chránit, jako zdravotně ohroženou skupinu obyvatel ČR. V době vrcholu coronavirové nákazy bylo častým doporučením, aby

se co nejvíce zdržovali v bezpečí svého domova. Toho se nečestně snaží využít „šmejdi“, kteří se snaží okrádat naše seniory. Nabízejí nekvalitní služby často provázené podvodným jednáním.

Aby takových případů bylo co nejméně, spolupracuje velmi úzce Ministerstvo vnitra ČR (MV), Policie ČR a Cech mechanických zámkových systémů ČR (CZMS) na problematice relevantních rad k zabezpečení majetku. Za tímto účelem je možné využívat moderní aplikaci „Zabezpečte se“, kde každý najde nejen obecné bezplatné rady, ale i konkrétní ukázky kritických míst stavebních otvorů a návod jak je kvalitně zabezpečit certifikovanými výrobky za využití členských firem CMZS.

Konkrétní informace mohla veřejnost získat v rámci již proběhlého veletrhu For Arch 2020, včetně odborného semináře „Zabezpečte se – bezpečný domov“, který se konal 24. září 2020. Seminář pořádalo MV ve spolupráci s Policií ČR, CMZS a se společností ABF, a. s., jako doprovodný program 31. ročníku stavebního veletrhu For Arch 2020 v Praze, Letňanech.

Když MV v roce 2018 dělalo výzkum veřejného mínění k prevenci kriminality, vyplynulo z něj, že jakkoliv politickým tématem byla migrace, lidé se cítili ohroženi nejčastěji kapesní krádeží, vloupáním do bytu a vandalismem. V letošním roce pojem bezpečnost zcela změnil význam. Změnila ho epidemie, karanténa, kdy byli lidé dlouho doma, a ve zdravotnictví a na úřadech se přidaly hrozby kybernetické bezpečnosti.

JUDr. Tomáš Koniček

Lidé, byty, domy a chaty se vrací do běžného režimu a bezpečnost je stále důležitým prvkem. Důležitou roli hraje také v hodnocení bytů, domů a lokalit

pro bydlení i pro podnikání. Technologie a řešení pro zvýšení bezpečnosti jako například bezpečnostní dveře, okenní kování, bezpečnostní fólie, zámky, mříže a ploty, řízení osvětlení v době nepřítomnosti, kamery, technologie pro monitoring a služby tak mají své místo i na veletrhu FOR ARCH. Občané se mohli se svými dotazy obracet i letos na Poradenské centrum v hale 3 (číslo stánku je 3H53) pod garancí MV a partnerů, Policie ČR a CMZS. Návštěvníky tradičně zajímá, v které fázi hrubé stavby začít řešit zabezpečení, chtějí konzultovat nabídky od firem i rozdíly v používání certifikovaných a necertifikovaných produktů.

Konkrétním naplněním účasti resortu MV byla realizace programu Bezpečná lokalita a také preventivního projektu Bezpečná země přímo na veletrhu v Poradenském centru. MV a Policie ČR ve spolupráci s Poradním sborem pro situační prevenci kriminality MV zde nabízely občanům užitečné rady a informace.

Občané ČR nejčastěji chtěli řešit problematiku přípravy stavby rodinného domku z pohledu ochrany majetku, případně rekonstrukce domů či bytů. Zaznamenali jsme též několik dotazů na možnosti zabezpečení škol a školských zařízení či na Asociace bezpečná škola. Letos byla též nová, jednodenní akce s názvem FOR CITY. Sem patří i celá naše problematika ochrana osob a majetku, včetně spolupráce s obcemi či kraji.

Na veletrhu FOR ARCH se sešli již tradičně odborníci, kterých se dotýká aktuální situace ve stavebnictví profesně, nabídka řešení napříč obory stavebnictví pro bydlení, ostatní stavby i municipalitu i laici, kteří hledají inspiraci. Právě veletrh FOR ARCH je platformou, kde se možné trendy sledovat, kde se odborníci mohou zapojit a návštěvníci využít informace a nabídky ke spokojenému a bezpečnému bydlení. Záštitu ministra vnitra nad oběma akcemi, FOR ARCH 2020 i FOR CITY, byla tou nejlepší pozvánkou pro širokou veřejnost.

JUDr. Tomáš Koniček,
odbor prevence kriminality MV ČR

Agrese v současné situaci

Současná situace s sebou přináší mnoho rizik a jedním z nich je i riziko agrese. Společnost je rozdělena a to i v postojích vůči COVID 19 a s ním spojených opatřeních. Jako i v jiných situacích i zde je možné setkat se s extrémny, tedy buď s absolutní negací a podceňováním celé situace, někdy spojené i s razantním odmítáním jakýchkoliv ochranných opatření, tak i s naopak velkými strachem a obavou o život a zdraví. Nejinak je tomu u rodičů a mladistvých. Škola je proto jedním z mnoha míst, kde může dojít ke konfliktu právě na téma, zda roušky ano či ne, zda uzavřít třídu či školu.

Postavení školy není záviděníhodné, zejména v situacích, kdy ze strany nadřízených orgánů jde o doporučení a praktická realizace je na škole samotné. A nejen realizace, ale také odpovědnost a především nutnost vykomunikovat, proč k danému opatření bylo či naopak nebylo přistoupeno a to s téměř sto procentní jistotou, že se najde skupina, které se opatření nebude líbit či jej bude považovat za nesmyslné či poškozující.

Komunikace je zde tedy opět klíčem, tedy včas, jasně, jednoznačně a cíleně sdělit, co se děje a co se připravuje. Nastavit jasná a srozumitelná pravidla, hranice, které budou dodržována a nastinit i případná možná řešení, včetně těch obsahujících informace, co může dotyčný dělat, kam se odvolat, pokud s uvedeným nesouhlasí. Proaktivní a dobře provedená komunikace rizika pomůže snížit počet konfliktních, agresivních situací, předchází jim a tím i šetří čas, který by byl spotřebován jejich řešením.

Mgr. Tibor A. Brečka, MBA, LL.M.,
odborná sekce ABŠ

Coronavirová doba z pohledu starosty příhraničního města

Od jara letošního roku prožíváme dobu, která asi nemá od konce druhé světové války obdobu. Někteří se s novou situací vyrovnávají lépe, jiní hůře. Ale každý ji prožíváme a snášíme po svém - podle svého životního naturelu, z pohledu osobní situace nebo profesního hlediska. Pokuším se na následujících řádcích podělit o zkušenost z pohledu starosty jednoho ani ne sedmitisícového města, choulícího se na pomezí Krušných a Halštatských hor těsně u hranic s Německem. Už sama tato poloha do určité míry předurčuje osudy a život tohoto města. Jarní pandemická vlna se nevyhnula ani jemu.

Prvotní fáze covidové pandemie se nesla spíše ve znamení očekávání věcí příštích a v obavách budoucího vývoje. Asi stejně jako všude jinde. Březnovým vyhlášením nouzového stavu dostaly události spád. Následovalo výrazné omezení veřejného života. Na to město reagovalo zavedením nouzových opatření, vč. nových služeb zejména pro nejohroženější skupinu občanů, seniorů. Školská zařízení, zejména mateřské školy jsme vybavili také teploměry pro dálkové měření teploty dětí při vstupu do školského zařízení, byl pořízen ionizátor, kterým jsme schopni dezinfikovat potřebné prostory, např. školní učebny.

Jako příhraničního města se nás, samozřejmě, výrazně dotklo také uzavření hraničního přechodu do sousedního Klingenthalu. Stovky občanů, kteří dojížděli do sousední SRN za prací, se rázem ocitly ve složité situaci. Bylo nutno řešit i tento problém. Po delších intervencích se podařilo dosáhnout toho, že hraniční přechod byl s určitými omezeními pro pendlery znovu otevřen. Ale např. ekonomické škody podnikajících subjektů, zejména restaurací a čerpacích stanic v těsné blízkosti hranic, byl bez německých zákazníků zcela ochromen. A tyto škody nenapravila ani letní sezóna, během níž byla omezující opatření rozvolněna. Nicméně, uzavření a ostraha hranic měli ale i svou pozitivní stranu – zesílená aktivita uniformovaných složek – ať už příslušníků Policie ČR či

Armády ČR, nepochybně přispěla ke zvýšení pocitu bezpečí ve městě.

Nyní stojíme na prahu masivního nástupu „druhého dílu“ pandemie – někdo to nazývá druhou vlnou, jiný jej považuje za pokračování té první. Jisté je, že v tuto chvíli rozhodně není vyhráno. A nám nezbývá než tuto situaci přijmout a srovnat se s ní. Opět byl aktivizován krizový štáb, opět město zavádí opatření z letošního jara. Tentokrát jsme již vybaveni ochrannými prostředky, kterými jsme se prozíravě předzásobili během „oddechového času“. Ale přestože stejné nebezpečí trvá, jsme už v poněkud jiné situaci – nejsme tak zaskočení a (snad) víme o něco lépe, co a jak dělat.

Avšak pandemická vlna s sebou nepřinesla a nenese jen omezení veřejného a společenského života či ekonomické škody. Přináší i další problémy. Karanténa s sebou přinesla např. nárůst počtu případů domácího násilí. Zavřené školy se zase odrazily v jisté bezprizornosti dětí a mládeže školou povinné, která se nezřídkou bezcílně „potloukala“ po městě, vysedávala v parcích a příp. se oddávala tabákovým a lihovým či jiným neřestem. Důsledkem byl nepořádek na veřejných prostranstvích, v parcích, kolem laviček. Dlouhá chvíle byla příležitostí také k vandalismu, kterým pak někteří zaháněli nudu namísto toho, aby se věnovali učení doma. I to patří k odvrácené tváři důsledků protipandemických opatření.

Ekonomické škody budou dalekosáhlé a už nyní se např. potýkáme s přípravou městského rozpočtu pro rok 2021. Přestože existují určité predikce Ministerstva financí ČR o vývoji daňových příjmů, „vaříme de facto jen z vody“, neboť i k těmto předpokladům či odhadům přistupujeme se značnou rezervou. Je lépe počítat s horším a být pak příjemně překvapen nežli naopak. Shodneme se asi na tom, že základní prioritou je ochrana zdraví a životů občanů.

Věřme, že zkoušku, které jsme nyní podrobili, zvládneme a ve zdraví přecháíme!

Roman Kotlínek,
starosta města Kraslice

Dary členů Asociace bezpečná škola

V nouzi najdeš přítele a v coronavirové krizi to platí dvojnásob. To může s jistotou potvrdit i jedna z největších škol regionu ISŠTE Sokolov. V uplynulém období obdržela dva dary od členů asociace, které intenzivně napomáhají k bezpečí žáků na škole.

Společnost HDT impex s.r.o., člen Asociace bezpečná škola, věnovala ISŠTE profesionální sterilizátor vzduchu, který spolehlivě ničí všechny viry, plísně a bakterie. Přístroj pomocí ventilátoru nasává okolní vzduch do speciální komory opatřené germicidním UV-C světelným zdrojem. Dochází k ozařování mikroorganismů v proudícím vzduchu a ty jsou zcela zahubeny. UGO (ultrafialové germicidní ozařování) je dezinfekční metoda, která používá ultrafialové UV-C záření s krátkou vlnovou délkou pro efektivní destrukci nukleových kyselin a narušení DNA mikroorganismů. V důsledku UV-C záření jsou veškeré patogeny zničeny a znemožní se replikace jejich genetické informace, zabrání se tak zároveň jejich případnému množení. Použití germicidních lamp je jednou z nejúčinnějších metod sterilizace a dezinfekce.

Sterilizátory vzduchu Air Cleaner jsou určeny pro použití v interiéru. Bezpečně vyčistí vzduch ve společných prostorách, v třídách a družinách, ordinacích, v tělocvičnách. Technické vlastnosti použitých UV-C trubic garantují renomování výrobci světelných zdrojů.

Foto slavnostního předání sterilizátoru v budově ISŠTE Sokolov

Profesionální sterilizátory vzduchu Air Cleaner poskytují efektivní a bezpečnou likvidaci mikroorganismů a jsou jedním z nejúčinnějších způsobů boje s COVID-19. Přístroje mají bezozónový provoz, tichý chod, neohrožují zdraví.

Druhý dar škole ISŠTE od Asociace bezpečná škola, byla termální kamera. Toto zařízení pracuje s měřením povrchové tělesné teploty osob. Zvýšená teplota je primárním ukazatelem na onemocnění virovými nákazami jako je například chřipka nebo COVID-19. Současně jde o nejsnazší způsob, jak rychle provádět scanování mnoha osob v jeden okamžik, a to i v případě, že jsou v pohybu.

Termokamera umožňuje měřit teplotu lidské kůže a je tedy účinná ve chvíli, kdy dochází k nárůstu tělesné teploty člověka. Termální kamery jsou využívány všude ve světě jako ideální řešení a monitoring větších skupin lidí pro detekci zvýšené teploty. Průměrná tělesná teplota na povrchu kůže zdravého člověka se pohybuje v rozmezí přibližně 35,8 °C až 37 °C (tzv. přirozená teplota). Pokud tělesná teplota (měřená na povrchu) překročí 37 °C, může se jednat o obrannou reakci imunitního systému na infekci organismu. Speciální termální kamera je doplněna softwarem, který automaticky analyzuje procházející osoby, vyhodnocuje jejich teplotu a upozorňuje na abnormality.

Získaný obraz s teplotní informací se okamžitě zobrazuje na monitoru. Systém efektivně měří teplotu jednotlivých osob ve skupině až patnácti osob vstupující do objektu bez zbytečného shlukování. Zvukem a obrazem upozorní na osoby se zvýšenou teplotou. Vše je funkční bez nutnosti pořizovat záznam a informace lze sledovat pouze na monitorech obsluhy. Výstup měření lze navázat na vstupní turnikety a další zařízení. Termokameru spolu s oblužným softwarem darovala Asociace bezpečná škola.

Na závěr článku otiskujeme v plném znění děkovný dopis ředitele ISŠTE Mgr. Pavla Januse:

Vážený pane prezidente Asociace bezpečná škola z. s.,

chtěl bych Vám touto cestou ještě jednou co nejsrději poděkovat za spolupráci při zajišťování ochrany zdraví a majetku Integrované střední školy technické a ekonomické Sokolov, p. o.

Velký dík patří i Vašemu vstřícnému gestu v podobě daru infračervené termokamery pro teplotní screening osob vstupujících do objektu školy.

Velmi oceňuji tento jedinečný akt asociace ve vztahu ke střední odborné škole, největší v Karlovarském kraji. Díky daru v podobě termokamery a s ní souvisejících služeb, podpory a školení jsme schopni efektivněji zabezpečit zdraví a životy osob pohybujících se ve školském objektu.

Díky Vám jsme v současnosti jedinou střední školou v České republice, která díky nejmodernější technologii na trhu vytváří prostředí zase o kousek bezpečnější.

Ředitel ISŠTE
Mgr. Pavel Janus

Autor článku: Ing. Libor Sladký
Prezident Asociace bezpečná škola

Pohled kamery na vstupní část ISŠTE

Policisté z Vrútek několikrát chybovali, stříleli proti sobě

Postup slovenských policistů, kteří zastřelili útočnicka ve Vrútkách, mohlo kromě stresu ovlivnit i to, že na podobné situace nejsou dobře připraveni. Myslí si to bývalý dlouholetý šéf české pořádkové policie Martin Hrinko, který loni po 26 letech od policie odešel. Pro Novinky v neděli zveřejněné video ze zásahu okomentoval a rozebral několik taktických chyb, kterých se policisté dopustili. Svým postupem se mohli například navzájem zranit, což se také zřejmě stalo. Problém vidí i v tom nedostatečném odzbrojení již ležícího útočnicka.

Zveřejňujeme tento článek jako odborný komentář doc. Ing. Martina Hrinka, Ph.D., MBA, který je blízký spolupracovník Asociace bezpečná škola, se kterou spolupracuje v oblasti prevence a agrese.

doc. Ing. Martin Hrinko, Ph.D., MBA, LL.M.

Co Vás napadne, když se podíváte na video ze zásahu dvou slovenských policistů proti útočnickovi z Vrútek?

Z kamerového záznamu jde vidět absolutní chaos, okolnosti jsou chaotické a nevíme, co tomu dění předcházelo. Předpokládám, že příjizdějící hlídky pátraly po pachateli a jely mu naproti, tak jak se to dělá i u nás. Ve chvíli, kdy na něj policisté narazili, tak ten člověk chtěl zřejmě zaútočit i na ně a nechtěl se vzdát. Dle mého názoru je použití služební zbraně na místě, protože to byl ozbrojený pachatel, který útočil, a v tomto případě může policista zbraň použít.

Vytáhnout zbraň a začít střílet bylo tedy adekvátní? I to, jakým stylem k té střelbě došlo? Mám na mysli ten útěk policisty před útočnickem.

Ano, byla. Ono to opravdu v jednu chvíli vypadá, že policista utíká před pachatelem, ale já musím říct, že to je možná právě proto, aby si stihl vytáhnout zbraň a dostal se do prostoru, kde ji může použít. Jak je na videu vidět, byly tam nějaké maminky s dětmi. Který policista by takhle bezhlavě střílel uprostřed města? Takže útěk je také v pořádku.

Dobře, jak jste ale sám řekl, zásah vypadá velmi chaoticky, byly tam podle vás nějaké chyby?

Několik velmi závažných taktických chyb tam vidím. A to jak při bezprostředním použití zbraně, tak i při odzbrojení pachatele a dostáním zbraně od něj.

Tak si je pojďme rozebrat. Je jednou z chyb to, jak první policista střílí po útočnickovi, který má přímo za zády druhého policistu a vlastně hrozí, že místo útočnicka zastřelí svého kolegu?

Přesně tak. Z toho videa vidím, že jsou jakoby u sebe a překrytí, a střílet do prostoru, kde je můj kolega... to se mělo vyřešit trochu jinak. Mohl se splést a ve rvačce zastřelit vlastního kolegu. To je takticky špatně. Neříkám, že to bylo ve své podstatě celé zle, ale pouze takticky špatně vyhodnoceno.

Jaké by tedy bylo správné taktické řešení?

Já bych to řešil tak, že když bych viděl, že ten útočnick napadá mého kolegu, použil bych zbraň k úderu. Byli blízko, mohl ho zbraní praštit do hlavy, to je také donucovací prostředek. Nebo mohl udělat pár kroků do strany, aby ze svého střeleckého úhlu dostal kolegu. Ale on střílí jakoby na dva lidi ve rvačce, což je nebezpečné. Každopádně klobouk dolů, že trefil pachatele.

Co dalšího se vám na postupu nezdá?

To, jak na sebe spadli s tím útočnickem, tak to vypadá, že se ti policisté zranili navzájem. Ten padající zřejmě střílel do nohy nebo kolene kolegu v reflexní vestě, který nakonec toho samotného pachatele zastřelil. Kvůli tomu učíme policisty, aby zbraň použili až jako poslední možnost, a když už z ní vystřelí, tak musí mít jistotu, že nezraní někoho nezaujatého, což v tomto případě byl jeho kolega. Dále jsem po

prostudování videa zjistil, že když útočnicka stříleli a ten zůstal ležet, po jeho levé ruce zůstal ležet nůž. Chápu, že k tomu mohlo vlivem stresu dojít, ale představte si, že vedle leží zraněný pachatel i kolega, a ten policista hledá pravděpodobně mobil, aby zavolal zdravotnickou pomoc.

Takže určitý problém spatřujete v okamžitém neposkytnutí pomoci kolegovi, nebo v tom, že odběhl pryč?

Ten mobil nenašel, tak odběhl pryč a nechal tam útočnicka s nožem na dosah. Ten by se eventuelně mohl ještě probrat a toho zraněného policistu pobodat. Až když přiběhnou další policisté, tak jeden z nich teprve ten nůž odkopává pryč.

I Česko už má za sebou podobné útoky, jmenovitě například masakr z ostravské nemocnice. Lze počínání policistů v Česku a na Slovensku v takovýchto situacích nějak porovnat? Jak by to asi vypadalo u nás?

Situaci u nás a na Slovensku srovnat nelze. Ale dovolím si říct, že česká policie je v tomto směru trochu dále než ta slovenská. Je to způsobeno také tím, že my jsme poté, co v roce 2015 útočnick vystřelil restauraci v Uherském Brodě, začali zavádět tzv. prvosledové hlídky, kterých je nyní v Česku přes 200 a jsou pro tyto situace speciálně vyskoleny. Policisté z těchto hlídek počítají s tím, že na ně vyběhne buďto ozbrojený člověk nebo střelec. Jsou na to připraveni a počítají se tím, že jestli tam jdou oni, tak že situaci vyřeší na místě. Na Slovensku to tak není. Tam se seběhnou všichni policisté, například z místního oddělení, tak jak by to bylo u nás předtím, než jsme zavedli ty prvosledové hlídky.

Mluvil jste o tom, že se ti policisté pravděpodobně postřelili navzájem. Myslíte si, že určitou roli v tom mohl hrát i případně nedostatečný výcvik? Byli na tom podle vás střelecky špatně?

To ne, oni dokonce trefili toho pachatele. Ale z toho videa mi opravdu připadá, že se navzájem stříleli. To znamená, že manipulace se zbraní, která je taktéž součástí výcviku, zřejmě nebyla úplně zažitá, což může být důsledek i nedostatku střelby, například kvůli personální tísní u sboru.

Pokračování článku str.6

U policie jste dlouho, zažil jste toho už hodně, co se zhruba mohlo těm policistům honit hlavou? Mohlo se to nějak odrazit na jejich počínání?

Hlavou se jim určitě honilo to, jak vyřešit tu situaci. Policisté na ulici nezabíjejí a nestřílí po lidech v rámci výkonu služby denně. Takže si umím představit, že jim běželo hlavou, co se stane, když střelí špatně, zastřelí nesprávného člověka a vlastně také ta tenká hranice mezi tím, že dnes jsou strážci zákona, a zítra mohou být kriminálníci.

Nebo také to, že mají doma třeba rodinu a co s ní bude, když ho útočník zabije. Tihle lidé nejsou cvičeni na to, aby toho útočníka zabili, ale když už na to dojde, hledají všechny možnosti, jak pachatele překonat.

Jan Menšík
Novinky, 16. 6. 2020

Dvě zajímavé publikace Krajského úřadu Karlovarského kraje na téma COVID-19

Pandemie koronaviru významně zasáhla do oblasti mezilidských vztahů. Omezení volného pohybu osob, sociální izolace, ztráta zaměstnání, výrazný pokles finančních příjmů do rodinného rozpočtu, ponorková nemoc mezi partnery a členy domácnosti, eskalace dříve neřešených každodenních problémů, pocit nejistoty a obavy z budoucnosti, včetně strachu z nakažení koronavirem, to vše má vliv na životy rodin. Lidé v době koronavirové pandemie tráví za zavřenými dveřmi svých domovů více času a je tak logické, že za nimi může docházet k nárůstu domácího násilí, zejména násilí situačního. Velká řada médií nepravdivě informuje o rapidním nárůstu případů domácího násilí a výpadcích služeb poskytujících pomoc obětem, i přes to, že taková tvrzení nejsou podložena relevantními daty. Data počtu případů vykazání násilných osob ze společného obydlí a počtu obětí, které vyhledaly pomoc za období epidemie koronaviru v České republice, o nárůstu domácího násilí prozatím nevypovídají.

Krajský úřad Karlovarského kraje, Odbor bezpečnosti a krizového řízení ve spolupráci s Intervenčním centrem

v Karlovarském kraji vytvořil informační leták s nabídkou pomoci obětem domácího násilí, který byl v rámci osvěty šířen mezi občany prostřednictvím obcí, městských policií, nestátních neziskových organizací zabývajících se prevencí kriminality a praktických lékařů v našem Karlovarském kraji.

Dále bychom rádi upozornili na publikaci - „Závislost na videohrách a finanční nástrahy, které videohry obsahují“. Ač by se mohlo zdát, že to s dobou kovidovou nesouvisí, tak my to vnímáme opačně. Děti a mládež tráví více času na počítači, v online prostředí a krátí si jej online hrami...a zde jsme my s prevencí.

V období pandemie COVID-19 je stále více lidí nuceno trávit veškerý svůj čas v domácím prostředí a v důsledku toho mohou vznikat nové nástrahy, rizika či závislosti. V současné době je velké množství lidí ohroženo nástrahami skrývajících se za moderními technologiemi. Tato problematika souhrnně spadá pod označení tzv. nelátkových závislostí. Nejen z toho důvodu Odbor bezpečnosti a krizového řízení Krajského úřadu Karlovarského kraje zpracoval v první polovině roku 2020 ojedinělý metodický publikační dokument, týkající se problematiky nelátkových závislostí, s názvem „Závislost na videohrách a finanční nástrahy, které videohry obsahují“. Metodický dokument je určen pro hráče videoher zejména školního věku, rodiče a pedagogické a nepedagogické pracovníky. Informuje o aktuálních trendech v oblasti videoher, zejména o vnitřních mikrotransakcích (skryté mikrotransakce, problematika loot boxů). Dále se zabývá problematikou závislostí na videohrách tak, jak je klasifikována Světovou zdravotnickou organizací a popisuje její příznaky. V závěru metodického dokumentu jsou uvedena doporučení, jak vzniku závislosti předcházet.

Hlavním cílem dokumentu je poukázat na aktuální nebezpečné trendy v oblasti videoher jako jsou skryté mikrotransakce a tzv. loot boxy či jednotlivé zákeřné, ale zároveň legální způsoby, jejichž účelem je získat z hráčů finanční profit a současně dát návod, jak účelně s tímto fenoménem

pracovat. Obě publikace jsou ke stažení na stránkách Krajského úřadu Karlovarského kraje.

Ing. Bc. Šárka Benešová
vedoucí oddělení bezpečnosti a prevence
odbor bezpečnosti a krizového řízení

Bezpečného chování v online prostředí s distanční výukou nabývá na významu

V pondělí 5. října 2020 se uskutečnila panelová diskuse odborníků na téma „Efektivita prevence kybernetické kriminality“. Panelová diskuse byla zahajovací akcí „Festivalu bezpečného internetu“, který již několik let pořádá Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB) a v jehož rámci se pravidelně uskutečňuje množství vzdělávacích konferencí, seminářů nebo workshopů, které se zabývají kyberbezpečností a jsou určeny pro laickou i odbornou veřejnost včetně pedagogů.

Panelovou diskusi, nad kterou převzal záštitu ministr vnitra Jan Hamáček, a zahájil mimo jiné Karel Řehka (ředitel NÚKIB), spoluorganizoval odbor prevence kriminality MV. Panelisté se sešli ve studiu a posluchači jejich velmi zajímavou více než devadesáti minutovou diskusi mohli sledovat prostřednictvím youtube nebo facebooku (3,2 tis. zhlédnutí). Záznam z této diskuse včetně následující panelové diskuse, která byla zaměřena na nové trendy v kyberkriminalitě, je zpřístupněn na webových stránkách NÚKIB (<https://www.nukib.cz/>)

Panelu se zúčastnili např. Michal Barbořík (MV), Jaroslav Faltýn (MŠMT), Lucie Kosová (NÚKIB), Kamil Kopecký (projekt E-bezpečí), Martin Kožíšek (CZ.NIC), Ondřej Moravčík nebo Jakub Vinčálek (oba Policie ČR). Diskuse se věnoval řadě aktuálních témat, protože kyberkriminalita je jedinou oblastí trestné činnosti, která je již několik let na vzestupu (Police ČR evidovala v roce 2011 v oblasti kyber cca 1 500 trestných činů, v roce 2019 to již bylo přes 8 400). Z pohledu skladby této trestné činnosti se jedná především o různá podvodná jednání, která jsou páchána prostřednictvím informačních technologií. Policisté se také intenzivně

věnují vyšetřování aktivit tzv. sexuálních predátorů, tedy vyšetřování závažných trestných činů jako je např. sexuální obtěžování či sexuální nátlak, ale tyto činy nejsou tolik početné, přestože dopad na oběti a jejich okolí je velmi významný.

V prevenci zaměřené na děti hrají klíčovou roli dvě skupiny, a to rodina a škola především všichni pedagogičtí pracovníci. Znalost zásad bezpečného chování v online prostředí je u rodičů bohužel velmi různá a poskytnout jim potřebné informace, které by měli předat svým dětem, není z řady příčin jednoduché. Z tohoto pohledu by zásadní roli měly mít školy, kde je potřeba mít v této oblasti co nejvíce kompetentních pedagogů, kteří jsou schopní své žáky bezpečnému chování v online prostředí naučit. Dále byla nastolena otázka, zda je v ČR dostatek aktivit, programů, výukových materiálů apod. Diskutující se shodli, že ano, že jsou často i cíleny na různá témata z oblasti prevence rizikového chování v online prostředí (kyberšikana, kybergrooming, sexting apod.), takže si stačí jen vybrat. Bohužel není jednotné místo, kde by byly tyto výukové a vzdělávací materiály k dispozici a shromažďovány, a tak jedním z výstupů diskuse bylo, že se takové místo vytvoří.

Panelová diskuze NÚKIB

V průběhu diskuse byl také zmíněn film „V síti“, jehož verze pro děti do 12 let je určena i pro školy. Panelisté se shodli, že je nutné „výukovou verzi“ filmu nepromítat jako samostatnou aktivitu, ale že je potřeba, aby školní metodici prevence a další pedagogové pracovali s metodickým a výukovými materiály, které byly k této verzi filmu vytvořeny. Po filmu je potřeba s žáky o věcech diskutovat, reagovat na otázky, které film v dětech vyvolal a věci ještě

dovysvětlovat. Účastníci diskuse se na závěr shodli, že jednu z podmínek úspěšné prevence je komplexní a dlouhodobá práce s žáky v průběhu celé školní docházky, izolované a jednotlivé aktivity jsou málo efektivní a mají nízký dopad na pozitivní změnu chování dětí v online prostředí.

Bezpečné chování v online prostoru nabývá na významu se stále častějším přesunem výuky ve školách na distanční formu, proto bych rád upozornil, že v rámci projektu Kraje pro bezpečný internet byly stejně jako v předchozích letech spuštěny znalostní soutěže z oblasti bezpečného chování v online prostředí o věcné ceny pro žáky základních a středních škol. Tyto soutěžní kvízy navazují na vzdělávací materiály (e-learningové lekce a videospoty) z oblasti sociálních sítí, kyberšikany, kybergroomingu, používání mobilních telefonů apod. Aktivity projektu Kraje pro bezpečný internet dlouhodobě finančně podporuje MV z Programu prevence kriminality na místní úrovni. Více informací o soutěži najdete na www.kpbi.cz.

JUDr. Milan Fára,

Odbor prevence kriminality MV ČR

Evropská norma pro bezpečnost škol jde do finální etapy

Česká republika je hlavním hnacím motorem pracovní skupiny WG3, při mezinárodní technické komisi Evropského výboru pro standardizaci (CEN TC 325). V jejím čele stojí naše, mezinárodně uznávaná odbornice na bezpečnost, paní Veronika Fáberová.

„Skupina má za úkol připravit znění Evropské normy o bezpečnosti škol a školských zařízení. Bezpečnost dětí ve školách je prioritou všech evropských zemí, ale historicky zaběhnuté postupy jsou v každé zemi rozdílné. Je proto nelehkým úkolem sjednotit evropský názor na to, jak by takový standard bezpečnosti měl vypadat“ říká Fáberová.

Minulý týden proběhla on-line schůzka pracovní skupiny WG3, kde se ladily poslední detaily. Fáberová je teď

odpovědná za to, že do konce října zamíří poslední verze dokumentu k dalšímu hlasování v European Committee for Standardization.

V projektu, na kterém se pracuje už čtvrtým rokem, jsou nejaktivnější ČR, Norsko, Velká Británie, Severní Irsko, Polsko a Katalánsko. V ČR má norma dlouhodobou podporu ministerstva vnitra. Do přípravných prací se aktivně zapojují i ředitel odboru prevence kriminality MV, JUDr. Barbořík a vrchní ministerský rada JUDr. Koníček. Do projektu rovněž přispívá i Asociace Bezpečná škola.

Veronika Fáberová,

Doverville s.r.o.

Změna chování škol v době krizové

Školy jsou pozitivní instituce přinášející klid, pocit bezpečí a hodnotový potenciál, který se prokazatelně přenáší z jedné z kulturně nejvzdělanějších skupin obyvatelstva (pedagogové) na skupinu jedinců pod vlivem kontrolované výchovy.

Systém, jenž slouží primárně pro upevnování kulturních vzorců a přenosu hodnot, návyků, vědomostí a dovedností je, tedy byl, státem utvářen k obrazu svému. Napříč společenskými změnami, skokovou výměnou učebnic a jejich obsahů, fotografií státníků, ale i podpůrných systémových politických opatření si škola vždy zachovávala ono pozitivum a stav, který maximálně přispíval výchovně vzdělávacímu procesu směřujícím ke konkurenceschopnosti populace a výroby samotné.

Podvědomě probíhal výběr elit v rámci školních kolektivů, na které byli v rámci poměrně kohezních celků kladeny vyšší cíle, docházelo dokonce v procesu formálního učení i k učení neformálnímu. Tam se kolektivy tříd učili vzájemné pomoci, zdravé konkurenci a pocitu spolupráce bez zbytečného socializačního napětí. Ono to tak bývalo, nebo být mělo, či má to tak být. Sám teď netuším, jak to správně vyjádřit. On mi v tom zmatek posledních let moc nepomáhá.

Pokračování článku na str.8

Člověk míní a volené člověčenstvo mění

Z klidu a pohody, přiměřených rozměrů a cílů, pravidel a motivace, roste obvykle kvalita. I kvantita. Z pozitivního obvykle vznikne pozitivní. Z jasných vymezení a z jasných zadání obvykle vznikne jasný produkt. Rozum přináší rozumné věci. Nerozum způsobuje destabilizaci a pád.

Doba krizová, ať ji nazveme jakkoliv, odkrývá systémové chyby, jež nepřispívají zdravému vývoji společnosti, o jedincích ani nemluvě. Neprospívá školám, a to není dobrý pocit. Neprospívá zdravému vzdělávání, a to není dobrá zpráva.

První neklid prvotně způsobila ve školách pseudodemokratizace předpokladů vzdělávání v hlavním proudu, kterou drže nazývám inkluze. Neklid až nervozita většiny pedagogů, s nejasným definováním normy pravidelně se prohlubující, začíná vnášet neklid i do průmyslu a souvisejících odvětví.

Principy a výsledky tzv. Obamovského socialismu se rýsují v České kotlině lépe než jinde. Konkurence není, průměr je norma. Konfrontace jsou zakázány od dob, kdy se musí známkou na třídních schůzkách sdělovat individuálně. Není možnost srovnání, ani důvodů ke zlepšení. Trojka mezi samými jedničkami spolužáků vypadá stejně jako mezi samými nedostatečnými? Netušíme. Je to prostě trojka. Sterilní průměr. Šedá zóna.

Soutěživost a sportovní přístup je termín, který často naplňujeme zejména v rámci ekologických aktivit, když sbíráme víčka od plastových lahví, abychom zvedli obrat výrobcům nápojů. Konflikty řeší specialisté s rychlokurzem, na rozdíl od rodičů s největší kompetencí. Neklid a konflikty jsou kopiemi celovečerních filmů a seriálů, kde je učitel homosexuál a učitelka v lepším případě hysterka.

A teď téma roušky

To je nápad. Jak dostane rýma a kašel jméno, už je nutné ji brát vážně. Když má hurikán jméno, je to průsvih. Když

má prase před porážkou jméno, má dokonce své ochránce.

Škola má být pozitivním prostředím upevňujícím návyky budoucích reprezentantů vývoje. Tedy vlastně byla. Nejasná pravidla pro ředitele, utvářenou lobistickými nebo zájmovými sdruženími dělají ze všech účastníků výsostně důvěryhodného vzdělávacího systému, hlupáky. Při koncentraci 800 žáků a 120 zaměstnanců je výsměchem neinformovat je odborně, včas a zcela.

Roušky v podobě Petriho misky jsou pseudoopatření téměř komického významu, které sami žáci plivají ráno před osmou kolem sebe před hlavním vstupem do školy těžko mohou dodržet.

Není smutnějšího pohledu na učitelku matematiky ve štítu, který zhola nic neřeší. Apokalyptický výjev, atomový útok? Černý kašel, vzteklna nebo ebola? Trapný je stav, kdy třídní kolektiv, který v hodině technického kreslení tiše a v klidu rýsuje ozubené kolečko potící se pod nesterilním hadrem. Ten den více než dvacetkrát strčil žák svou roušku do kapsy u kalhot a zase jej nasadil na obličej.

Následně se tedy třída odebere do tělocvičny, kde hraje fotbal či basketbal bez roušek skákající po sobě tak, jak se to od nich požaduje. Pak společná šatna, kde udýchaně naposledy ventilují, než se zase schovají pod neumně ušitý hadr, upatlané vypadající a odchází na oběd, kde si venku zapálí cigaretu a ve frontě na oběd se postrkují blíže k výdeji, protože spěchají.

Jeden se učí ukazovat na druhého, že on ne a on ano. Rodiče neví, co všechno pro své děti vykonat nejlepšího, jestli ho pustit do školy, která nemá ani jednoho člověka s rýmou, kašlem, lupenkou, ... má ale šest kardiaků, devatenáct astmatiků, 58 žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a IVP stanovených v počtu 8. Jednoho o berlích a 27 % z rodin neúplných.

Urputně matky bezmezně milující své

děti, urputně dohlížejí na dodržování nařízení a vytěžují telefonické linky škol, se skoro až modlí ke svým ušitým záchranným kruhům a věří, že spasí právě jejich děti před něčím, co ani zdaleka nedosahuje problémům, které lidstvo běžně denně zažívá. Ale rouška musí být. A běda, kdyby ne. Nebo alespoň na dva metry. V hudební výchově ve sboru blíže k sobě, aby to lépe znělo a sejmout z úst, aby bylo i slyšet. To domovy mládeže jsou úplně jiná skupina. Tam se žije normálně.

Nejasná pravidla, překotné změny bez reálného důvodu na hraje fiktivních semaforů. Kdysi jsem viděl video z přijímače vojáků Čínské armády, kde po odstranění rozdílů a ponížení pro následnou manipulaci v první linii a poslušnost k jakýmkoliv rozkazům, nosili po celá dny na hlavě banány.

Nepřijde Vám ta rouška trochu jako banán? Jestliže je škola bezpečná a nehrozí všem účastníkům výuky nic, má se do ní chodit. Jestliže je škola nebezpečná, kdy se musí dodržovat všemožná i nemožná hygienická a jiná nařízení, chodit se do ní nemá. Nic mezi tím neexistuje.

Naše škola má, jako jediná střední škola v ČR, termickou kameru pro identifikaci osob se zvýšenou normovou teplotou. S Asociací bezpečná škola toto opatření testuje už více než 3 měsíce, preventivně.

Ze stejně preventivních důvodů věnovala naší škole Asociace bezpečná škola germicidní zařízení do společných prostor, stejně jako ochotně pomohla s krizovým řešením v rámci informovanosti a předcházení problémům, které nikdo dosud řádně a prokazatelně nedefinoval.

Není to Kocourkov, toto je naše domovina. Není to smyšlená obec, kde její obyvatelé dělají věci neúčelně a neúspěšně. Je to pravděpodobně místo, kde účelnost a účelovost jsou motorem záměrů.

*Mgr. Pavel Janus,
ředitel ISŠTE*